

HAŠNIK J.

Dobrovoljke

Gobrovodjke

složil

JOZIP MAŠNIK.

Ms. D 1929/1952

Dobrovoljke

složil

JOZIP HAŠNIK.

Založil Jozip Hašnik.

1854.

Natis iz kamnetiskarnice Jožefa Blažnika v Ljubljani.

Zvezdam.

Napev staronemški.

Allegretto

p Tam na nezmernim ne bi se zvezde svetijo, In te pe napoke
f te bi o človek pravi jo *p* Po vzi gni te od zemlje kne
f be sam rad o ko, *p* Ti svet ve se lje je *f* mlje, Bo tam pover nje no *p* Ti
f svet ve se lje *f* jemlje, Bo tam po vernjeno!

Ve zvezde ljubeznive
 Prijazno svetite,
 In med zdeno njive
 Me z hiše vabite;
 Oh rad se k vam ozeram/
 In hoatim Stvarnika,
 Ki od začetka zmiram
 Prelepo luč vam da.

Sreberno luč prijazno
 Vam Stvarnik je prižgal
 Po nebi vas je razno
 Ko rožice razsjaal.
 Po vsaki svojem mesti
 On pot odkazal je,
 Še zdaj po tisti cesti
 Se čudno sučete.

Pa tud za nas na sveti
 Ostaje prave ni;
 Za večno le skrbeti
 Zveličar nam veli.
 Oj zvezde brez števila,
 Nad vami je moj dom,
 Bo duša se ločila
 Nad vas povzdignen bom.

Zatorej rad po noči
 Ker vsaka stvar zaspi,
 Sonce od nas se loči
 Večerna prisvetli:
 Vas zvezde ogledujem
 Ste mi prijatelce,
 Vnebesa rad zdiham
 Ker pravi dom moj je.

April 1836.

Slovo prijatelc.

*Napev Koroški.**Andante*

Trepe — ta je ser — ce bi — je ha to — sti dan spolno je, Skoraj nas bo za — pu —
 Ker is — na se to — var — ši — je dan se stri — ca e — na gre.

stila Vzela bo slo — vo od nas Nampa za — lost na re — di la Znjo gre ves vse u — čas.

Rade smo se k tebi zbrale
 Steboj dobre volje ble,
 Mnoge ure prejigrale
 Veselice spevale.
 Zdaj pa vižice vesele
 Le vse žalostne nam so,
 Žalostne zdaj bomo pele,
 Serca strune pokajo.

Smo popotvale po polji
 Zale rožce tergale,
 Ino osvoji dobri volji
 Glave si optetale.
 Zdaj pa rožce ovelijo
 Ni prijeten več njih cvet,
 In cvetlice odletijo
 Tud slovo od tebe vzet.

Koder bile smo sestrice
 Je veselje tudi blo,
 Zdaj pa le čez naše lice
 Bitke solze kapajo.
 Pomni vedno nas deklince
 Tvoje vse prijatelce,
 Ako ravno so vezine
 Naše drušne stergane.

Juli 1837.

Nesrečnik.

Napev Stajerski.

Andante

p *f* *p* *f*

Spomlad je prišla, vse ži-oi In cvetje razno se rodi Za me ne več spom-

p *f* *p* *f*

mladi ni; Je opersih hu-da zima

Zelenje spet oblaci vse
Veleba sladko upanje,
Zelenj pa in upanje
Je vzela meni zima.

Opasa polje rožic cvet
Metulj popiva z njega med,
Po meni pa se dela led,
Je opersih huda zima.

Kar diha al žoljenje ima
S veseljem vse spomlad obda,
Pri meni žalost je doma
Je opersih mēr-za zima.

Prisoita komaj beli dan
Glasi se petje od oseh stran,
Al gluhi za vse sin in zaspan:
Mori serca me zima.

Spomladi noč tud strašna ni
Slaviček višice drobni,
Po meni borja pa hruši
Je opersih strašna zima.

Povejte rožice vprašam vas
Povej mi ptičice mili glas:
Bo še za me vesel kdaj čas?
Al bo nehala zima?

Dobro razumem dobro vse
Kar pravite mi rožice
Kar pravite mi ptičice
Kdaj bo nehala zima.

Kidar mine lica tojga cvet
Kdar zgine pred očmi ti svet,
Taj bo spomlad ti prišla spet
Taj bo nehala zima.

Napitnica.

Napeo nemški.

Allegretto

Kak vinčiče danes se sve ti Ze zdavnaj svetilo tak ni; Kob' solči ce vi dil go-re ti, Še

lepsi mi vinček sve ti: Kaj neki pomeni ti to? Kaj neki pomeni ti to? Pri-jate li združeni

so! Pri-jate li združeni so!

*Kozarčki tole čisto pojejo
Kot zvončki sreberni lepo,
In urno po mizi tečejo
Kak zvezde na nebi gredo.
Kaj neki pomeni ti to?
Ljubexen terdi jo tako.*

*Kdo uka in glasno popeva
Da bistra Savica stermi
Po hribih se petje razseba
Dolince tak slišata ni.
Kaj neki pomeni ti to?
Prijetli veselo pojó.*

*Do roba si kupce nalimo
In zmeraj veseli bodmo,
Do kaplice zadne popimo
Da bodo zapeli lepo.
Vsake ve kaj pomeni ti to:
Prijeteli vrní si smo.*

Januar 1839.

Svetjanževce.

Allegro moderato

Napev nemški.

Dua.

Lju-be-zin večna vstvarla vse; Lju-bezen nas ži-vi, Po bratovsko lju-bi-ti se Svet Janes nas u-

Vsi.

či. Pimo Svet-janševca, Da bo prav srečno, Življenje vsace ga Zdaj in na večno!

*Ljubezni serčne vinčice
Za nam je zda on velja,
Zatorej blagoslovi se
In nam se piti da. Vsi. Pimo i. t. d.*

*Joanexu se strup je dal
In ni vnesrečil ga
Deb' hastnil nam tud ta bokal
Naj bo zdravica ta. Vsi. Pimo i. t. d.*

*Vesclje le med nami je
Se žalost nas boji,
Prijaznost nas objema vse
Svet Janes jo terdi. Vsi. Pimo i. t. d.*

*Se snidejo prijateli
Prav dobre volje bit
Tud morajo vsacetku si
Zdravico to napit. Vsi. Pimo i. t. d.*

*In kader jemajo slovo
Ne sme pozabit se,
Ho že roke podajajo
Napit zdravico še. Vsi. Pimo i. t. d.*

15. Januar 1841.

Prijatelju.

Napco nemški.

Andante.

p sf p sf p sf

Mi pri-de ve-se lje, od kod sam ne vem, — Al' zre či ga vse tej sromak saj ne smem, Ru-

ritard. p a tempo sf sf sf sf

de če že go-sto raz, cve-ta lo se! Ter-pe lo pa cve-tje le kratko mi je! Ter-

p sf sf sf

pe-lo pa cve-tje le kratko mi je!

Je ravno oblačen in žalosten svet,
Nič meni ne brani okroglo zapet,
Se najde le mojemu srcu na stran
En ljubi tovaršek prijavnosti vdan. / do.

Vesolja vpijani se dušica mi,
Nebeško da vživam tako se mi zdi:
Je brat, ki zvijače še nič ne pozna
Ki misti no žele podobne mi ima. / do.

11. November 1842.

Tičica vjeta.

Napev Hašnikov.

Allegretto

Pre-pe-va-la je ti-či-ca o-j ti-či-ca ve-se-la, Mi ser-či-ce o-
gre-la kdar kolj je spe-va-la.

Poslušal tičico sim pet
kô pekla mene žala
Je tičica mi dala
Veseljje ljubo spet.

Tolažnica mi tička bla
Se solza meni vlila,
Je ona jo popila,
In me tolažila.

Košato drevje kjer stoji
In hladno senco dela
Je gnezdice imela
In tička pela mi.

Ves gaj bil tičici odprt
Da bi se veselila,
Al zdaj se je plovila
Njo reši sama smert.

Zdaj glavca tičici visi
Zdaj meni več ne speša
Več serca ne ogreva
Le toge dela mi.

Njo viditi me vboda meč
Se mi zdi, da tička reče:
Tak mine čas ti sreče—
Kar blo nekdaj ni več.

14. Juni 1843.

Odglasi.

Napev Pirkmajerjev.

Andante maestoso.

p V tihim do li in pri ska ti te žltero be ti slap pra ši Zdiha jem ka dar svet me

p za li In trikrat sem odgo vo ri! *mf* Vpra šanje ko ser ca glasi *f* Al svet to laž be ni ma?

p I ma! *mf* I ma! *f* I ma!

Al kje jo najdem pa tolažbo
katero svet še zame ima?
V dolini le srečavam dražbo
Je ugori morebit doma?
In spet se m' trojn odgovor da
ko vprašam: al je viši?
Iši — iši — iši

Tud gora sterma in visoka
Le da tolažbo samo to:
Da konec žalosti in joka
V žolenci ti, zemljan, ne bo.
In glasi me tolažijo
ko vprašam: ni nobena?
Ena — ena — ena.

Tolažba ena, samo ena
Zemljan, za tebe taka je:
Žolenci mine kakor pena
Preterpi, terpi volno vse.
Vnebesa greš, ko vgasne se
Žolenci tvojga plamen.
Amen — amen — amen.

Samstvo.

Napev Gorenski.

Allegro mf

Lepšega nič ni na sve-ti Boljše ga ni pože-le-ti Iakor od vseh spoštoan,

Samsko nedolžni stan Fantin dekličev Lepo speljan!

Zakon veselje scer kaže
Vender pogosto se laže,
Solza se omed/cedi
Mnogih se žalosti
Močem in ženam/
Vsakdan deli.

Žalost nad samske tud pride
Vender pa kmalo odide
Rožica pisana
Sim že veselje da
Žalost pri mladih
Kmalo neha.

Kader kolj tičica speva/
Serce se mlado ogreva/
Rade tud pesmice
I persih budijo se
Lahko v veselje
Mladim je vse.

Rožice naj lepo coetijo
Lilje nedolžnost učijo
Rožice fanti so
Deklice pa tako
Iakor je lilja
Vedno bodo'.

18. Maj 1844.

Sreča mine.

Napev Hašnikov.

Andante *p*

člo- ve- ka/ naj ve- če so že lje do sreče. Al sre- če naj ve- če le
mi ne- jo kmal!

Dost mladim je sreče
Ker nič jih ne peče
Al kmalo preteče
Naj srečnej mladost.

Prijatelje imeti
Je sreča na sveti
Kob' hotla terpeti
Al kratka je sploh.

Je čast ino hvata/
Kdaj sreče ti dala/
Je večdelj goščala/
Čast rada slepi.

Naj oče premoženje
Je osih poželenje
Al sploh/le terplenje
Ta sreča nam da/

Dругot je iskati
Kar večno će stati
Kar svet ima dati
Mintivo je ose.

5. November 1844.

Kaj je najboljši.

Napev nemški.

Doa. *Vsi*

Kar svet mi podeti Do pade malo mi Prijatle ime ti Ve se lo pe ti Naj bolj se mizdi.

Premnoge si reči
Zmišljavajo ljudi. *Vsi.*

Po dnarji brez skerbi
Marskteri hrepeni. *Vsi.*

Pijače in jedi
Pogosto vošjo si. *Vsi.*

Pohvale in časti
Nek človek poželi. *Vsi.*

Po svet popotovati
Nektere veseli. *Vsi.*

Vjigrači nek živi
Vše svoje zdrave dni. *Vsi.*

Marskteri ves gori
Pa le po zakoni. *Vsi.*

Naj svet ponudi mi
Kar znam si poštiti. *Vsi.*

In tudi v večnosti
Si nečem zbirati
Prijatle imeti
In tam tud peti
Naj bolj sem zdi.

2. Oktobra 1845.

Spomladanska.

Napeo Horoški.

Andante.

mf *sf*

Stvar ni ca je spata Pa zo pet je ostala In prišla je za ta Pa tja ba spomlad.

Okrog veselice
Nami delajo tice
In mlade cvetlice
Olepšajo vse.

Nebo' nam pričuje
In svet oznanuje.
Bog Oče kraluje
V ljubezni čez nas.

Vse kpetja me vabi
In vserec me grabi
Naj duša le zabi
Kar zalga je blo.

Veselo čem peti
In osim razodeti
Rad hotel objeti
Prijazno bi vse.

21. Maj 1846.

Nesreča.

Napis nemški

Andante

of ne sre-ča pri-pe-ti ta žali bo že! se ve-li ka Vzela je o-so-de
si ta Mojga ser-ca radost ni ka In pri-ja-tla mi.

Eno reč samo na sodi
Želel vselej sim goreče
Takega prijatla imeti
Kteri sreče in nesreče
Bi tovarš mi bil.

Joj prijatla je zgubila
Duša moja, Bog se osmili!
Oh osoda prenemila
Mende toge otopjem/krili
Za me samo inas?

Smert prijatla ni omorila
Tud ne barka odpelala
Zmija strupna mi ga znila
Ino vzela ga je hoala
In posvetna čast.

Najdla je prijatla duša
Kakoršnega si želela
Rajsko blagor da okuša
Se takrat je srečna imela
Ko je najdla ga.

Kar je kdaj mi bilo drago
Zdaj je meni prazna pleva;
Kar poprej sem zdelo blago
Zoperno se mi zdaj doredna,
Zopern mi je svet.

23. Oktobr. 1846.

Od zlata se viši više
Duša njega je cenila
Noč in dan pa zdaj iše
Kojega se veselila
Pa ga nima več.

Ti je smert prijatla ozela?
Radoveden svet zveduje;
At je barka s njim letela,
Po širokim morju o pluje,
Kdo je vzal ti ga?

Zima.

Napev Hašnikov.

Andante

mf
Ne srečna zima mrazi me, mrazi me, mrazi me; In dolgo preč ne spravi se, spravi se, Oobe.

mf

Ledeni krioc in sever še
Nemilostlivo brije me
Oobe.

Spet priletijo tičice
In hpetju tudi vabijo me.
Juhe.

Pod snegom zemla skriva se
In kakor merlič taka je.
Oobe.

Ko slišim mile pesmice
Me sili ukat serčice,
Juhe.

Če sonce pa le iskre da
Ziplenje zopet ose ima.
Oja.

Bo prišla tudi kukovca
In z drevja glasno kukala,
Kuku.

Po gorkim jugu pripeta
Spomlad se zopet pisana.
Oja.

Jaz pa čem hvatit Stvarnika
Ko zmirej nas tok rad ima,
Ja ja.

Spomlad veselo lice ima
In nam prijazno se smehlja
Oja.

5. Januar 1847.

Rožmarin.

Napeo Hašnikov.

Andante

mf *f* *p*

Na serce rožma-ri na čem si dja-ti verh di-se-či Da kadar

mf *f* *p*

o druge kraje grem Bo me ni h do-bri sre-či

Če tud' prijatlov toči me
Dolina ino planina
Moj rožmarin preserčno te
Na ose me opomina.

Se rožmarin mi posuši
Lep duh mi še ostane
Tako spomin še vseli
Prijatle razpeljane.

Zato dišeči rožmarin
Mi up prestadek daje
Da še ostane moj spomin
Ko pojdem v druge kraje.

Me smert nemila pokosi
Naj rožmarin vam reče:
V dolini solz, prijateli!
Ni stanovitne sreče.

20. Februar 1847.

P e v e c.

Napev Hašnikov.

Allegro moderato

Allegro moderato

p *f* *p*

sim pe-vec in pe-ti Je vse mi na sve-ti saj da-ni so gla-si Da

p *f* *p*

po-jem si vča-si, Da po-jem si vča-si Za-kaj bi ne pel?

*Sej ptičica tud poje
Ši pesmice svoje,
Nam dela veselje
Tud' peti imam želje
Zakaj bi ne pel?*

*Je delo končano
In vse že zaspano
Na zadnje se eno
Zapojem pošteno,
Kakaj bi ne pel?*

*Zveličanih zbori
In angeljski kori
Prelepo pojejo
Mi peti recejo—
Zakaj bi ne pet.*

*Spit zgodne danice
Igra mi na lice,
Vstanem prepevam
Veselite razsevam—
Zakaj bi ne pel?*

*Prijatti in brati
Me siljo dostkrati
Svoj glas povzdigniti
Jih razveseliti—
Zakaj bi ne pet?*

1. Maj 1847.

Če tudi je delo
 Mi čelo ogrelo
 Vse trude premagam
 In pesmice zlagam —
 Zakaj bi ne pel?

*Je žalost me vila
Je pesem pa mila;
Je duša vesela
Se taka bo pela —
Zakaj bi ne pel?*

Sprememba.

Napev Hašnikov.

Moderato

Po zdravini vas ptičce! lič zdat ne de že te. Ste knam pri le-

te le! lič tolik pre-le-ti-te, se me-ni od-kri-te: kaj vi-di-te ste?

Povejte mi ptičce!
 Kije rožce rastejo
 lič zmirej cočejo?
 Krog cvetje se vidi
 Pa kmalo ga spridi
 Pročina al mraz.

Povejte mi ptičce!
 Kije sonce li sije
 Da oblak ga ne krije?
 Po hudim viharji
 Naj lepši so žarji,
 Je dan pa je noč.

Povejte mi ptičce!
 Kije radost stanuje
 Nihče ne žaluje?
 Veselja je dosti
 Pa več še brhkosti,
 Je smeh pa je jok.

Povejte mi ptičce!
 Kterim li kraji
 Je sreča naj raji?
 O sreča je sitna
 lič prav stanovitna
 Nikolj še ni bla.

O ptičce preljube!
 Kot ve, tud' mi gremo
 Postati ne smemo;
 Nikomur ostaja
 Na svet se ne daja
 Spreminja se vse.

10. Maj 1847.

Sanjač.

Napeo štajerski/Pohorski.

Moderato.

Solnce je za goró Zvezde svet soeti jo, Jest pa rad sanjam če tu di bu dim.

Sanje me veselé
Mar so lažnive ose
Kader kolj sanjam
Tudi srečen/sim/taj.

Sreča res pisana/
V sanjih smenoi igra,
Torej rad sanjam/
Da srečo lovim/.

Sanje naj slajše mi/
Mila luč zvezd deli/
Sanjam/da sreče/
Mi zvezda svetli/.

Rimska mi cesta da/
Sanja kaj tepega/
Sanjam/da sveti/
V nebesa mi pot.

Kaže nebeški krog/
Veliki mi zvezdni ooz/
Sanjam/da vohim/
Po nebu se znjim.

Kader med zvezdami/
Šiba je viditi/
Sanjam/da došlo/
Kaj žal'ga me bo.

Vtrinajo zvezde se/
Smert mi na misel gre/
Sanjam/da otrinja/
Življenje se mi.

Ljubezni smarini križ/
Serčnost mi ti deliš/
Vidim te, sanjam/
Da straha ni neč/.

26. Juni 1847.

Pravičen pogum.

Napev Hašnikov.

Andante

Ju_naki! hajdi, vstati Se ži_vo brani_ti Protivni_ka pregnati ki vžugat nas že ti Sou_

vraš_ni_ka/premagala Ju_nakov vojska bo! Sovražnika/premagala Ju_nakov vojska bo!

*Za vero Kristusovo
Žitlenje stavimo,
In krivoverstvo novo
Kot strup sovražimo.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za svoje ljube starše
Se vbran postavimo,
Prijetle in tovarše
Krivice branimo.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za dičane dlavice
Tud' damo svojo kri,
Najmanjše de krivice
Noben/ se ne stri.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za svojo domovino
Naojstren imamo meč,
Da roparje podimo
Od svojih krajev preč.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za sestre ino brate
Smo kot jekleni škit,
Vse roparje in tate
Mi čemo odpodit!
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Naj pride nad junaka
Protivnik kateri kolj,
Premagamo tud' spaka
Moč/ je nam dovolj.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za svetlega cesarja
Podamo se na boj,
Deržimo se vladarja
Kot matice se roj.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

*Za srote ino revo
Zavetje varno smo,
Protivnike kot pleve
Razsjeti hočemo.
Vsi. — Sovražnika/ i. t. d.*

11. Oktobar 1848.

Vojaška.

Napev Hašnikov.

Allegretto.

Spet vojska je pri- če-la Nad nas je pri-gro-mela Pov-sod se ču-je bob-nov glas ker
ce sar kli-če nas.

Ukaz cesarski kliče
Na vojsko nas fantiče
Premagati sovražnike
In krotit' punterje.

Idor se vojaštva brani
Je na sovražni strani
Iz naše družne naj beži
Priatelj verni ni.

Pokaj bi se ti bali
Se v vojsko ne podati
Saj imamo take vojskove
Ki vžugat znajo vse.

Pogumni v vojsko gremo
Se bati neč ne smemo
Kater pa vojske vmika se
Naj muhe vganjat gre.

Roke zdaj vam podamo
Ki vserah vas imamo,
Vi pa Boga prosite osi
Da nas ne zapusti.

25. Marci 1849.

Osoda.

Napev Hašnikov.

Andante

mf Na soeti srečo najdi ti So že le ble go-re-če. Pri-ka-že pa se

mf sreča mi I mam že kaj ne sre-če.

*Sim mislil, da že srečen sim,
Pa ravn od tiste dobe
Kar kolj počinjam ali strim
Godi se ose narobe.*

*Lapel sim milo pesmico
Da mnogo serce vgreje;
Al rekel je nek merdež clo:
Da pesnik hudo kloje.*

*Prijatelj ljubil sim zvesto,
Zvestejse ni mogoče
Je pa še clo rečeno blo
On varati vas hoče.*

*Sim ternje sekal, delat vert
Zasadil kaj žlahtnine,
Mi pride pa gladovni kert
Ogloda korenine.*

*Sim hišico postavil si,
In mislil se počiti,
Me pa osoda odpodi
Da moram v pusto iti.*

*Fem, vem, da bo za mene ose
Narobe se godilo,
Dokler de pa na ramah me
Bo štiri moč nosilo.*

29. Septembra 1849.

Oblakam.

Maestoso

p *sf* *p*
 of o bla ki kaj hi ti te Tak na prej po stoj te saj z vami
 i ti do vo ti te Vsečne kra je mi na zraj Ptujc med ptujci mi di
 hujem se to la zi ti ne vem z vami i ti po že lu jem Oh o
 bla ki naj te grem!

*Al oblaki le bežijo
 Za moj klic ne marajo
 Samega me spet pustijo
 Ino dale jadrajo.
 Ptuić med i. t. d.*

*Ho ne čakate na mene
 In naprej le jadrate
 Saj pozdravite ljublene
 Jim povejte, kak mi je.
 Ptuić med i. t. d.*

*Oh povejte, da iskreno
 Ljubim vse prijatele,
 Poželim neizrečeno
 Enkrat viditi jih še.
 Ptujc med i. t. d.*

*Moj pozdrav povejte dale
 Vi oblaki tudi jim,
 Bterim solz dolina žale
 Več naganjat nima sčim.
 Ptujc med i. t. d.*

8. Juni 1849.

Blagor pesnika.

Napeo Gr. Riharja.

Scherzando

p *f* *p* *f* *mf*

Pet bi rad! Pet bi rad! Serce se za pet ra du je Nedri je vi še doi

p *f* *p* *f* *mf*

gu je! Pe ti imam že tje So je ve se tje Hočem tju dem razi

p *mf* *fmo* *mf* *2 do*

de ti I no spet e no za pe ti e no za pe ti

*Pet bi rad!
 Naj mi pa tudi prilaga
 literim kolj radost je draga
 Složne pesmice
 So veselice
 Dobrega serca na sveti
 Znaló da v raji bo peti.*

*Pojem rad!
 Kader mi sončice sije
 Tudi če megla ga krije
 Radost al' žala
 Ktera se dala
 litera kolj serce zagneti
 Steherna siti me peti.*

*Pojem rad!
 Ako mi ragnó ne steče
 Kakor so žele goreče,
 Saj po vihari
 Š lepšemi žari
 Sonce prijazno nam sveti
 Vabi veselo zapeti.*

*Pet bom rad!
 Če oosenjak me le siti
 Vrelic podaja mi piti,
 Bivam na slami
 Vreonomu hrami,
 Moram le počlo živeti
 Moje bogastvo je peti.*

*Pet bom rad!
 Dokler mi dani soglasi
 Naj se preminajo časi
 Starost me krivi
 Glávico stvi,
 Vedno rad hotel bom peti
 Dokler da hodim po sveti.*

4. Novembr. 1849.

Golufia.

Najen Pahorski.

Allegretto

mf Po svetnost in svet tudi vmes Je pena mi prazna za res Ve ti ko obe ta al

p da ti Pa pri da te ma to kaj ima!

Otroku igrače sicer da
Da nekaj veselja ima,
Al vmes pa otroka le draži
Da joka in zmiraj vreši.

In mladežu žele gorke
Zakuri mu vperih hudo
Naj kusi pa žele gasiti
Gotovo ga grevalo bo

Možem ino ženam deli
Voblubi kaj sladkih reči
Al kdor jih en časek okuša
Se slehern le kisto derži

Drugači brezakonske pa
Nori hudi svet in galfu,
Jim daja časti in pohvale
Pa špota jim rad tudi stri.

Nektermu bogastva poda
Pa stori ga lakomneža
Namest da prav lahko bi živel
Pa strada in velko tepi.

Zato je svet zopern le mi
Gerdo ko galfava ludi,
Kaj slabga človeku prodaja
Se plačat pa preveč pusti.

9. Oktob. 1849.

